

Miért olyan jó a magyar trafik?

— A Magyarság tudósítójától —

Most történt a napokban, hogy az egyik fővárosi bulvárlap hasábjain — mi célból, kinek és minek a kezdeményezésére, nem tudom — hossza riport jelent meg, amely az m. kir. dohányjövődék egyes cikkeinek gyártási titkát részletesen felsorolva, elmondta nekünk, hogy milyen jó a magyar trafik. Hogy a világ legjobb cigarettája a magyar cigaretta, hogy a világ legjobb szivarja a magyar szivar és hogy Egyiptom kivételével az egész művelt Nyugatot a m. kir. dohányjövődék után rázza a hideg. No, mondom, de el vagyunk mi a világtól maradva, hogy még sohasem hallottunk erről. S elhatároztam, hogy ha már ilyen jó ez a magyar trafik, hát magam is megtapasztalom. Be is fordultam az első kistőzsébe, ahol vettem husz darab *királyt*.

Meggyújtom az első, nem szelel. Meggyújtom a másodikat, nem szelel. Meggyújtom a harmadikat, az sem szelel. Egyik sem szelel.

— Ejnye, — mondom — csakugyan milyen jó ez a magyar trafik!

S azzal befordultam egy másik kistőzsébe, vettem öt darab *portorico* szivart.

De ezeket aztán már csakugyan tudtam használni. Illetőleg tudtuk. Mert a feleségem sodrófa helyett használja az egyiket. Olyan jó kemény.

A dohányosok véleménye nem számít

Kedves dohányzótársaim az Urban, akik ősz hajjal, megkeseredett gyomorral és megszuvasodott tüdővel dokumentálják, hogy milyen jó ez a magyar trafik, hallgassátok meg isteni félelemmel annak a magasrangú pénzügyminisztériumi funkcionárius nyilatkozatát, akit éppen az ügyben ma déli előtt felkerestem.

— Meltóságos uram, — köszöntem be hozzá — a napokban egy cikk jelent

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Miért olyan jó a magyar trafik?*

Forrás:

Magyarság

3n
(Hely)

1925. 1. 18.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old:

Osztályozás

Tárgy

679.7

Hely

Idő

'1925'

Személy

23

meg a magyar trafik rendkívüli kvalitásairól, s moudanom sem kell talán, a dohányzó körökben ez a cikk óriási derűtséget okozott. Tudvalevő ugyanis, — folytatam emelt hangon — hogy a magyar cigaretták és a magyar szivarok ily irigyaatlanul rosszak...

A magasrangú pénzügyi funkcionárius itt közbevágott.

— *A dohányosok véleménye nem számít, kérem.* E téren csak a külföld véleménye mérvődik. Már pedig a külföld egyöntetű véleménye az, hogy a magyar cigarettáknál csak az egyiptomi cigaretták jobbak.

— *Például a penészes memphisek... — szótam közbe.*
Leintett.

— *Lássa, kérem, csak a laikusok vehetnek így. Önök csak a penészt látják, de nem ismerik az okát. Oka ennek a következő:*

— *Abban az időben, amikor még egyre-másra jöttek az ardrágulások, igen sok eleimes ember (köztük nem egy főtrafikos is) elcsattenték a dohánygyárakból kiutalt árut és olyan óriási mennyiséget halmaztak fel, hogy a tőzsdek nagy részében még most is abból árusítanak. Ezt az óriási arumenynységet természetesen hol pincékben, hol padlásokon, hol egyéb nedves és dohánynak egyáltalában nem való helyeken rejtgettek, ahol az áru megnyirkosodott, összeállt és megpenészedett és most, amikor forgalomba kerül, semmi csodálkozni való nincs, ha panaszok merülnek fel ellene. Mi ezekről a visszaélésekről már régen tudunk. E téren állandó razziaák folynak, s amennyiben rábizonyul valakire, hogy árut rejtgetett, kegyetlenül megbüntetjük.*

— *Ami azonban az új gyártmányokat illeti, — folytatta informátorom — merem állítani, hogy a környező államok bármelyikével megálljuk a sarat... Itt talán észrevette, hogy mosolygok, mert rám szólt:*

— *Lássa, már megint nincs igaz. A magyar ember mindig többre becsüli az idegen portékát, mint amennyit ér és így van ez a szivarral, meg a cigarettával is.*

— *De mikor nem szelel! — fakadtam ki.*

— *Ejnye, dehogya is nem szelel! — szólt a magasrangú pénzügyi funkcionárius és előm tartott egy memphises dobozt. — Próbálja meg, kérem.*

— *Rágyújtottam. Legnagyobb megdöbbenésemre szelelt.*

A magyar trafik napról-napra rosszabb

De sikerült beszélnem egy szakértővel is, aki nem tudta, hogy mért kérdezem mindezt.

— *Uram! — mondta. — Beesületemre mondom, azon a cikkben úgy neveltünk, hogy a fél hivatal betegem ment haza.*

— *A magyar trafik? A magyar trafik, kérem, napról-napra rosszabb.* Mert kérem, nekünk, magyaroknak, csak nehezen preparálható pipadohányunk terem, amelyet exportálunk a világ minden részébe, ahol pipáznak. Így például Csehországnak is szállítunk nagymennyiségű pipadohányt, de bátran mondhatom, hogy *Európa minden részében a legszegényebb társadalmi osztály a mi dohánynkat szívja.*

— *Ha mi élvezhető cigarettát, vagy szivart akarunk gyártani, akkor külföldi dohány kell. Már pedig mi a külföldi dohányból évről-évre kevesebbet látunk, ennél fogva kénytelenek vagyunk mind több és több magyar dohányt keverni a finom minőségű külföldi dohány közé. Ennek logikus következménye nem lehet egyéb, mint a magyar trafik fokozatos romlása, ami viszont a fogyasztás ijesztő aránya esökkenését vonja maga után. Megsugathatom, kérem, hogy a trafikfogyasztás két év alatt ötven százalékkal esett...*

— *Mindent kivinni és semmit sem hozni be, nem megy uram! — fejezte be előadását a szakértő.*

És most már kezdtem sejteni, hogy mért olyan jó az a magyar trafik. Különösen akkor kezdtek támadni ezek a sejtéseim, amikor a szerényebb szakértő megkínált cigarettával, amely — nem szelelt.